

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

(ВЛАСНИК МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ДЕЛА)

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут, а према потреби и више пута недељно. ПРЕТПЛАТА СЕ ПОЛАЖЕ У НАПРЕД, И ТО НАЈМАЊЕ ЗА ПОЛА ГОДИНЕ, КОД СВИЈУ ПОЛИЦИЈСКИХ ВЛАСТИ, И ИЗНОСИ: 20 ДИНАРА НА ГОДИНУ ЗА ДРЖАВНА И ОПШТИНСКА НАДЛЕШТВА, А ЗА СВЕ ДРУГЕ ПРЕТПЛАТНИКЕ У ОПШТЕ 12 ДИНАРА ГОДИШЊЕ. ЗА ИНОСТРАНСТВО: ГОДИШЊЕ 24, ПОЛУГОДИШЊЕ 12 ДИНАРА У ЗЛАТУ. ПОЈЕДИНИ БРОЈЕВИ „ПОЛИЦИЈСКОГ ГЛАСНИКА“ НЕ ПРОДАЈУ СЕ. РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

СЛУЖБЕНИ ДЕО

Његово Величанство Краљ Петар I благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за начелника треће класе округа охридског Јована Ђирковића, начелника исте класе округа дебарског, по службеној потреби.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 18. новембра 1913. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за начелника треће класе среза велешког Негослава Ј. Бају, комесара железничке полиције у Нишу, у рангу начелника средњег исте класе, по службеној потреби;

за начелника треће класе среза малешког Владимира Живановића, начелника исте класе среза велешког, по службеној потреби;

за комесара железничке полиције у Нишу, у рангу начелника средњег треће класе, Тихомира Мијатовића, секретара треће класе начелства округа кумановског, по службеној потреби.

за секретара треће класе округа кумановског, Косту Протића начелника исте класе среза малешког, по службеној потреби;

за вршиоца дужности члана управе вароши Битоља, у рангу начелника средњег треће класе, Ђорђа Атића, начелника исте класе среза кривоаланачког, по службеној потреби; и

за начелника треће класе среза кривоаланачког Драгомира Јовановића, вршиоца дужности члана управе вароши Битоља, у рангу полицијског писара прве класе.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 18. новембра 1913. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за начелника треће класе среза гњиланског Милутина Кокановића, секретара исте класе начелства округа ужичког, по службеној потреби.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 20. новембра 1913. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за секретара треће класе начелства округа охридског Стевана Здравковића, секретара исте класе начелства округа дебарског, по службеној потреби;

за начелника треће класе среза струшког Војислава Кузмановића, начелника исте класе среза горњо-дебарског, по службеној потреби;

за начелника треће класе среза горњо-дебарског Стојана Ђорђевића, начелника исте класе среза галичког, по службеној потреби;

за начелника треће класе среза галичког Милутина Вељковића, начелника исте класе среза метохијског, по службеној потреби;

за полицијске писаре треће класе начелства округа охридског: Драгутина Поповића и Николу Радивојевића, полицијске писаре исте класе начелства округа дебарског, — објицу по службеној потреби;

за полицијске писаре треће класе среза струшког Тихомира Марјановића, полицијског писара исте класе среза горњо-дебарског, по службеној потреби и Милана Т. Костића, практиканта крагујевачког првостепеног суда; и

за полицијске писаре треће класе среза горњо-дебарског Драгојла Михаиловића, полицијског писара исте класе начелства округа дебарског, по службеној потреби и Милана Ж. Мицића, пређашњег практиканта среза поречког.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 18. новембра 1913. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за начелника друге класе среза голубачког Јована Јовковића, начелника треће класе истога среза;

за полицијског писара прве класе среза златиборског Алексу Томића, писара друге класе поштанско-телеграфског одељења Министарства Грађевина, по пристанку;

за полицијског писара прве класе среза посавског, округа ваљевског Владислава Н. Божића, полицијског писара исте класе среза космајског, по молби;

за полицијског писара прве класе Управе вароши Београда Милана

Николића, полициског писара исте класе среза грузанског, по молби;

за полициског писара прве класе среза космајског Драгутина Стевановића, полициског писара исте класе среза неготинског, округа крајинског, по молби;

за полициског писара прве класе среза трнавског Милутина Петрашиновића, полициског писара исте класе среза качерског, по службеној потреби;

за полициског писара прве класе Управе вароши Београда Душана Ж. Витомировића, писара друге класе среског суда среза тамнавског;

за полициског писара прве класе среза лесковачког Радмила Милићевића, писара друге класе градског и среског суда за град Крушевац и срез расински;

за полициског писара прве класе среза јасеничког округа смедеревског Василија Николајевића, полициског писара друге класе истога среза;

за полициског писара прве класе среза драгачевског Живка Миливојевића, полициског писара друге класе истога среза;

за полициског писара прве класе среза криво-паланачког Мирослава Матовића, резервног пешадиског поручника и практиканта Управе вароши Београда;

за полициског писара друге класе Управе вароши Београда Душана Перуничкића, писара исте класе градског и среског суда за град Крушевац и срез расински, по молби;

за полициског писара друге класе среза поцерског Симу Коснића, полициског писара исте класе среза љубићског, по службеној потреби;

за полициског писара друге класе среза орашког Жарка Јанаћковића, полициског писара исте класе среза власотиначког, по службеној потреби;

за полициског писара друге класе среза заглавског Милоша Мајсторовића, полициског писара исте класе среза драгачевског, по службеној потреби;

за полициског писара друге класе среза трстеничког Александра Југовића, полициског писара исте класе среза копаоничког, по молби;

за полициског писара друге класе среза беличког Василија Тодоровића, полициског писара треће класе среза бањског;

за полициског писара друге класе среза грузанског Стојана Д. Вучковића, полициског писара треће класе истога среза;

за полициског писара друге класе среза сврљашког Радомира А. Лазића, полициског писара треће класе истога среза;

за полициског писара друге класе среза бољевачког Љубомира Живковића, полициског писара треће класе истога среза;

за полициског писара треће класе ср. качерског Милана Живанчевића полициског писара исте класе среза жупског, по службеној потреби;

за полициског писара треће класе среза жупског Драгољуба Р. Ристића, полициског писара исте класе управе вароши Београда, по молби;

за полициског писара треће класе среза златиборског Милана Марковића, полициског писара исте класе среза брзо-паланачког, по молби;

за полициског писара треће класе среза брзо-паланачког Божицара Ђурића, полициског писара исте класе среза златиборског, по молби;

за полициског писара треће класе начелства округа пожаревачког Милана Јоксимовића, полициског писара исте класе среза подгорског, по молби;

за полициског писара треће класе среза неготинског, округа крајинског Живојина Животића, полициског писара исте класе управе вароши Београда, по службеној потреби;

за полициског писара треће класе среза колубарског округа ваљевског Светолика М. Кнежевића, пређашњег полициског писара;

за полициског писара треће класе Управе вароши Београда Душана Тадића, апсолвираног филозофа и практиканта Управе вароши Београда;

за полициског писара треће класе среза подгорског Светозара Гавриловића, правника — практиканта начелства округа ваљевског;

за полициског писара треће класе среза љубићског Благоја Стојановића, правника;

за полициског писара треће класе среза грузанског Александра Рашића, апсолвираног правника;

за полициског писара треће класе среза бањског Александра Јанковића, апсолвираног правника;

за полициског писара треће класе начелства округа тимочког Јована

Д. Јовића, правника — практиканта среза зајечарског;

за полициског писара треће класе среза расинског Властимира Будимовића, правника;

за полициског писара треће класе среза ресавског Тихомира Маринковића, апсолвираног правника;

за полициског писара треће класе среза власотиначког Чедомира Љ. Радосављевића, апсолвираног правника;

за полициског писара треће класе среза подунавског Александра Аксентијевића, пређашњег практиканта среза голубачког;

за полициског писара треће класе среза копаоничког Живорада Трифуновића, практиканта среза грочанског;

за полициског писара треће класе среза драгачевског Миливоја Жугића, свршеног ђака приватне трговачке академије; и

за полициског писара треће класе среза гиљанског Милана Спасојевића, практиканта филијала Управе Фондова у Шапцу и пређашњег полициског практиканта.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 16. новембра 1913. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра Унутрашњих Дела, решено је:

да се Војиславу Новаковићу, полициском писару друге класе среза лесковачког;

Милану Ђорђевићу, полициском писару треће класе среза златиборског; и

Славку Маринковићу, полициском писару треће класе среза гиљанског, — уваже оставке, које су поднели на државну службу.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 16. новембра 1913. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра Унутрашњих Дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Ђорђе Пеливановић начелник III класе среза гиљанског, — на основу § 70. закона о чиновницима грађанског реда стави у стање покоја с пензијом, која му према годинама службе припада.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 20. новембра 1913. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра Унутрашњих Дела, а на основу чл. 34. закона о пословном реду у Државном Савету одобрено је решење Државног Савета од 11. септембра 1913. год. Бр. 1918, донето на основу чл. 114. тач. 9. Устава, које гласи:

да се Ђура Чакра, директор Земалске Банке, родом из Новог Сада и поданик угарски, по својој молби прими у српско поданство изузетно од § 44. грађ. закона, пошто је поднео уредан отпуст из својег садашњег поданства.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 4. новембра 1913. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра Унутрашњих Дела, одобрено је решење Државног Савета од 29. октобра ове године Бр. 2332, које гласи:

„Одобрава се Министру Унутрашњих Дела, да на оправке зграде бољевачке болнице по прегледаном плану и предрачуну од стране Мин. Грађевина 7. марта 1912. год. Бр. 2273. и погодбеним документима, може утрошити 4998 — четири хиљаде девет стотина деведесет осам динара, на терет партије а ванредних расхода санитетског буџета за ову 1913. год. предвиђене на оправке и доправке болница и других санитетских грађевина“.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 16. новембра 1913. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра Унутрашњих Дела, одобрено је решење Државног Савета од 29. октобра ове године, Бр. 2333, које гласи:

„Одобрава се Министру Унутрашњих Дела да, на оправке зграда чачанске болнице, по прегледаном и одобреном предрачуну од стране Мин. Грађевина од 20. августа ове год. Бр. 4998. може утрошити суму од 2250. — две хиљаде две стотине педесет динара, на терет партије а

ванредних расхода санитетског буџета за ову 1913. год. предвиђене на оправке и доправке болница и других санитетских грађевина.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 16. новембра 1913. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I на предлог Министра Унутрашњих Дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Боривоје Р. Трифунац, полициски писар друге класе начелства округа чачанског, — на основу § 76. закона о чиновницима отпусти из државне службе с тим да му се на име помоћи издаје из државне касе 30% од његове садашње плате.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 9. новембра 1913. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра Унутрашњих Дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Стеван Васић, полициски писар прве класе среза кривопаљачког, — на основу § 76. закона о чиновницима грађанског реда отпусти из државне службе у интересу исте.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 16. новембра 1913. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра Унутрашњих Дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Милан К. Радовановић, полициски писар прве класе среза колубарског, округа ваљевског; и

Миливоје Филиповић, полициски писар треће класе среза поцерског, — на основу § 76. закона о чиновницима грађанског реда, отпусте из државне службе у интересу исте.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 9. новембра 1913. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I на предлог Министра Унутрашњих Дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Живота Величковић, полициски писар треће класе среза заглавског — на основу § 76. закона о чиновницима грађанског реда отпусти из државне службе.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 9. новембра 1913. год. у Београду.

КРЕТАЊЕ КРИМИНАЛИТЕТА

у месецу јулу 1913. год.

Према званичним извештајима окружних начелстава, Управе вароши Београда, градских и среских судова, у току месеца јула 1913. г. извршено је у старим границама Србије:

1. Убистава	28
2. Детоубистава	3
3. Нехотичних убистава	7
4. Покушаја убистава	20
5. Разбојништава	5
6. Силовања	6
7. Тешких телесних повреда	11
8. Палевина	16
9. Опасних крађа	119
10. Злонамерних поништаја туђих ствари	7 ¹⁾

Од изложених дела пронађено је:

Убистава	27 или	96.0%
Детоубистава	2 „	66.0%
Нехотичних убистава	7 „	100.0%
Покушаја убистава	19 „	95.0%
Разбојништава	4 „	80.0%
Силовања	6 „	100.0%
Тешких телесних повреда	11 „	100.0%
Палевина	1 или	6.2%
Опасних крађа	37 „	31.9%
Злонамерних поништаја туђих ствари	4 „	57.1%

Највећи број убистава извршен је вагреним оруђем (12), затим оштрим оруђем (12), тупим (3), и тровањем (1).

¹⁾ У месецу јулу 1912. године ових дела је било:

1. Убистава	23
2. Детоубистава	4
3. Нехотичних убистава	2
4. Покушаја убистава	32
5. Разбојништава	12
6. Силовања	5
7. Тешких телесн. повреда	13
8. Палевина	67
9. Опасних крађа	97
10. Злонамерних поништ. туђих ствари	22

Узроци њиховом извршењу леже: у међусобној свађи за 8 случајева, у рђавом домаћем животу за 8, у освети за 4, у мржњи за 3, у нужној одбрани за 1, у цијанству за 1, у одбрани имовине за 1 и за 2 случаја узроци су непознати.

Посматрана према местима изложена убиства извршена су: у срезу копаоничком 8, у срезу јабланичком 2, у срезу млавском 2 (1 непронађено), у срезу бољевачком 2 и по 1 у срезовима: подгорском, пољаничком, неготинском, расинском, деспотовачком, параћинском, маљванском, хомољском, таковском, добричком, прокупачком, пожешском и у варошима: Ђуприји и Смедереву.

Детоубиства су извршена: у срезу тамнавском 2 (оба пронађена) и у вароши Београду 1 (непронађено).

Нехотична убиства извршена су по 1 у срезовима: лепеничком, трстеничком, деспотовачком, подунавском, трнавском и у варошима: Крагујевцу и Пироту.

Покушаји убистава извршени су: у срезу јабланичком 2 (1 непронађен) и по 1 у срезовима: посавском округа београдског, колубарском округа ваљевског, тамнавском, власотиначком, расинском, ресавском, трстеничком, посаво-тамнавском, поцерском, млавском, моравском округа пожаревачког, орашском, тимочком, рачанском, трнавском жичком и у варошима: Неготину и Шапцу.

Сва ова дела извршена су већином у међусобној свађи и освети.

Разбојништва су извршена по 1 у срезовима: брзопаланачком, расинском, алексиначком, бољевачком и зајечарском (непронађено).

Сидовања су извршена у срезу јабланичком 2 и по 1 у срезовима: алексиначком, зајечарском, добричком и у вароши Зајечару.

Тешке телесне повреде су извршене у срезу љубићском 2 и по 1 у срезовима: лепеничком, трстеничком, копаоничком, ресавском, параћинском, белопаланачком, јадранском, маљванском и пожаревачком.

Паљевине су извршене: у срезу белопаланачком 2, у срезу звишском 2 и по 1 у срезовима: тамнавском ја-

бланичком, грузанском, неготинском, крајинском, брзопаланачком, алексиначком, јадранском (пронађена), млавском, подунавском, зајечарском и заглавском.

Вредност свих ових паљевина износи око 5.500 динара.

Опасне крађе извршене су: у вароши Београду 17 (3 пронађене), у срезу тамнавском 9 (4 пронађене), у срезу ресавском 5 (4 пронађене), у вароши Нишу 5, у срезу трнавском 5, у срезу бањском 4 (2 пронађене), у срезу колубарском округа ваљевског 3, у срезу посавском округа ваљевског 3 (1 пронађена), у срезу крагујевачком 3 (1 пронађена), у срезу расинском 3 (1 пронађена), у срезу голубачком 3 (1 пронађена), у вароши Пожаревцу 3 (1 пронађена), у срезу зајечарском 3, у срезу тимочком 3 (1 пронађена), у срезу црногорском 3, у срезу пољаничком 2 (1 пронађена), у вароши Крагујевцу 2 (обе пронађене), у срезу јасеничком округа крагујевачког 2, (обе пронађене), у срезу брзопаланачком 2, у вароши Крушевцу 2 (1 пронађена), у срезу деспотовачком 2, у срезу јадранском 2 (1 пронађена), у срезу азбуковачком 2, у срезу поцерском 2, у срезу моравском округа пожаревачког 2 (обе пронађене), у срезу љубићском 2, у срезу студеничком 2

(1 пронађена), у срезу жичком 2 и по 1 у срезовима: посавском округа београдског, колубарском округа београдског, ваљевском (пронађена), јабланичком, (пронађена), лепеничком (пронађена), трстеничком, левачком, параћинском, алексиначком, нишском (пронађена), лужничком, посаво-тамнавском, пожаревачком (пронађена), подунавском, јасеничком округа смедеревског, пожешском (пронађена), ужичком (пронађена), златиборском, драгачевском (пронађена), и у варошима: Пироту и Смедереву.

Вредност свих ових крађа износи око 22.800 динара.

Злонамерних поништаја туђих ствари било је: у срезу расинском 2 (оба пронађена), и по 1 у срезовима: посавском округа београдског, колубарском округа ваљевског, тамнавском (пронађен), жупском (пронађен) и подунавском.

Вредност свих уништених ствари износи око 150 динара.

Поред изложених дела у месецу јулу ове године извршено је у Србији и 16 самоубиства и то: у вароши Београду 3, у срезу сврљишском 2, и по 1 у срезовима: подгорском, тамнавском, јабланичком, лепеничком, копаоничком, ресавском, бањском, прокупачком, жичком и у варошима: Пожаревцу и Ужицу.

Текући број	О К Р У З И	Убиства	Детоубиства	Нехотична убиства	Покушаји убистава	Разбојништва	Сидовања	Тешке телесне повреде	Паљевине	Опасне крађе	Злонамерни поништаји туђих ствари	Самоубиства	Покушаји самоубиства
1	Округ београдски	—	—	—	1	—	—	—	—	2	1	—	—
2	« ваљевски	1	2	—	2	—	—	1	16	2	2	—	—
3	« врањски	3	—	—	3	—	2	—	1	3	—	1	—
4	« крагујевачки	—	—	2	—	—	—	1	1	8	—	1	—
5	« крајински	1	—	—	1	1	—	1	3	2	—	—	—
6	« крушевачки	9	—	1	1	1	—	2	—	6	3	1	—
7	« моравски	3	—	1	2	—	—	2	—	9	—	1	—
8	« нишки	—	—	—	—	1	1	—	1	11	—	3	—
9	« пиротски	—	—	1	—	—	—	1	2	2	—	—	—
10	« подрински	1	—	—	3	—	—	2	1	7	—	—	—
11	« пожаревачки	3	—	—	2	—	—	1	3	9	—	1	—
12	« руднички	1	—	—	—	—	—	1	—	2	—	—	—
13	« смедеревски	1	—	1	1	—	—	—	1	3	1	—	1
14	« тимочки	2	—	—	1	2	2	—	2	6	—	—	—
15	« топлички	2	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—
16	« ужички	1	—	—	1	—	—	—	—	6	—	1	—
17	« чачански	—	—	1	—	—	—	—	—	10	—	1	—
18	Управа града Београда	—	1	—	2	—	—	—	—	17	—	3	—
	Свега:	28	3	7	20	5	6	11	16	119	7	16	1

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Највећи број самоубиства извршен је: вешањем 7, скакањем кроз прозор 2, дављењем у води 2, ватреним оружјем 2, оштрим оружјем 2 и тровањем 1.

Узроци извршењу ових самоубиства леже: у болести за 5 случајева, у душевном растројству за 3, у рђавом домаћем животу за 2, у љубави за 1, и за 5 случајева узроци су непознати.

Покушај самоубиства извршен је у срезу орашком 1 ватреним оружјем, страх од казне.

Општи преглед горе изложених дела овакав је: (Види 356. страну).

Из канцеларије Антропометријско-Полицијског Одељења Министарства Унутрашњих Дела, 16. новембра 1913. године АБр. 1433, у Београду.

СТРУЧНИ ДЕО

О ИСТУПИМА

од

Д-Р ТОМЕ ЖИВАНОВИЋА

(НАСТАВАК)

§ 13. Иступи, којима се наноси штета општини, и који се односе на утврђења обала и река.

Ови иступи су предвиђени у глави XLIV к. з., чији је наслов: „О иступљенима, којима се чини штета општини, нарочито о онима, која се тичу утврђења обала и река“. Они су:

1. Иступи из § 392 к. з. — „Ко, вели се у овом §, у месту где је кантар под аренду издат, оно што се у тој општини општинским кантаром мери, на штету арендатора или општине својим кантаром измери, да плати кантарину и од сваке чекије по један цванцик за казну.

Исто тако који би вино, ракију и друго пиће, на које се акциз плаћа, крчмио онде, где акциз постоји, а не би акциз платио, да плати акциз, и од сваког акова пића по један цванцик за казну“.

Овде су дакле предвиђена два иступа:

1. Иступ из ал. 1. — Ал. 1 је замењена чланом 11 Закона о општинској морини од 31 јануара 1896 год.

2. Иступ из ал. 1.

а) Радња се овде састоји у крчмењу пића, на које се акциз плаћа, а на које он није плаћен.

б) Кривац. — Виност није потребна.

в) Казна. — Прописано је, да се има платити по један „цванцик“ од сваког акова пића, т. ј. од сваког акова искрчменог или од кога се је почело крчмити, а не од целог пића из подрума.

II. Иступи из § 393 к. з. — „Ко се усуди, вели се у овом §, туђе свиње на своје име у општинску шуму пусти, како не би онај из друге општине жи-

ровницу платио, да плати жировницу и да се казни новчано до тридесет талира.

А онај, који би без дозвољења кмета своје свиње у општинску шуму у жир пустио, да плати дуплу жировницу, а свиње да му се истерају“.

Овде су предвиђена дакле два иступа:

1. Иступ из ал. 1.

а) Радња се састоји овде у пуштању туђих свиња из друге општине у шуму своје општине на своје име управљеном на то, да онај из друге општине не би платио жировницу.

1^о Свиње треба дакле да су из друге општине.

2^о Извршиоц треба да их је пустио на своје име, т. ј. да их представи као своје.

3^о Без значаја је, колико је свиња пуштено, једна или више.

б) Кривац. — Потребна је код извршиоца намера, да сопственик свиње не плати за њу жировницу.

2. Иступ из ал. 2. — Ал. 2 је замењена чланом 117 и 118 Закона о шумама од 31 марта 1891 год.

III. Иступ из § 394 к. з. — „Сваки, вели се у овом §, који у време кад жирородна гора роди, ма колико грмова за своју потребу загради, да се казни затвором од једног до десет дана, и да му се ограда развали.

Ако му је кмет на то дозвољење дао, онда да се кмет казни од пет до десет талира први пут, други пут од десет до тридесет талира, и да се збаци с кметства; а ако је такови жир другоме продавао и новце узео, поред казне одузеће му се они новци, што је за жир узео у општинску касу“.

Овде су предвиђена три иступа:

1. Иступ из ал. 1.

а) Радња се овде састоји у ограђивању за своју потребу грмова у време, кад жирородна гора роди.

1^о Без значаја је, колико је грмова ограђено.

2^о Ограђивање грмова треба да је управљено на то, да се жир употреби. Но без значаја је, да ли га је извршилац заиста употребио. Овај иступ је дакле свршен, чим су грмови ограђени.

б) Кривац. — Потребна је код извршиоца намера, да се жир употреби.

2. Иступ из ал. 2 ст. 1.

а) Радња се овде састоји у одобравању коме, да за своју употребу огради жирове у време, кад жирородна гора роди, од стране кмета.

1^о В. 1 а 1^о, 2^о.

2^о Без значаја је, да ли онај, коме је одобрење дато, заиста оградио грмове или не. Овај иступ је дакле свршен самим тим, што је дато одобрење.

б) Кривац. — Виност није потребна.

3. Иступ из ал. 2 ст. 2.

а) Радња се овде састоји у продавању жира другоме од стране кмета.

Овај иступ је свршен, чим је уговор закључен.

б) Кривац. — В. 2 б.

IV. Иступи из § 395 к. з. — „Да се казни, вели се у овом §, затвором од једног до тридесет дана или новчаном казном од десет до сто педесет динара:

1. Ко предузме нову воденицу правити или стару премештати, па му полицајна власт то забрани ма на чију тужбу, ако он то не слуша, него ипак свој посао продужи“.

а) Радња се састоји дакле у продужавању прављења нове воденице или премештања старе и поред забране полицијске власти на нечију тужбу.

б) Кривац. — Виност није потребна.

2. Ко свој воденични јаз или брану против забране полицајне власти почне преиначавати“.

а) Радња се састоји дакле у отпочињању преиначавања воденичног јаза или бране и поред забране полицијске власти.

Овај иступ је дакле свршен, чим је отпочето преиначавање.

Кривац. — В. 1. б.

(СВРШИТЕ СЕ)

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Суд општине расписне актом № 522. од 3. новембра ове године упутио је питање овакве садржине:

Да ли је правилно, да се наплаћује за општинску касу такса из т. броја 379. закона о таксама за издање сточног пасоша за ситну стоку поред државне таксе из т бр. 110. закона о таксама по 0·10 динара, или треба наплаћивати само по 0·10 динара од сваког сточног пасоша па ма колики број ситне стоке био убележен у пасошу?

Одговор:

За општинске сточне пасоше, као и за уверења о својини и здрављу стоке, наплаћује се такса за државну касу, према т. броју 110. закона о таксама и то: за ситну стоку, која се гони ради продаје ван атара дотичне општине у друго које место удаљено преко десет километара, од једног пасоша 0·10 динара; при преносу пасоша ситне стоке на куца 0·10 динара; за издање и пренос пасоша крупне стоке 0·10 динара; и, за оверење превода (на страни језик) сточних пасоша, као и за преводе уверења за сточне сировине, које издају марвени лекари на извозним станицама од једног вагона 1 динар.

За сточне пасоше и уверења о својини стоке наплаћује се такса за општинску касу према т. броју 379. закона о таксама, и то: за издање пасоша за ситну стоку, од једног пасоша 0·10 динара; за пренос

пасоша ситне стоке 0.05 динара; за издање пасоша крупне стоке старе до годину дана 0.15 динара; за издање пасоша крупне стоке старије од годину дана 0.30 динара; за пренос пасоша крупне стоке старе до годину дана 0.25 динара; и за пренос пасоша крупне стоке старије од годину дана 0.40 динара.

Такса из т. броја 379. закона о таксама наплаћује се поред таксе за државу из т. броја 110. истог закона.

У пасошу за ситну стоку може се уписати и више од једног грла ситне стоке. Али у један сточни пасош не може се уписати више од једног грла крупне стоке, већ се за свако грло мора издати и посебни пасош.

Такса за издани сточни пасош за ситну стоку од 0.10 динара за државну касу и толика иста за општинску касу наплаћује се за сваки издани пасош без обзира на број грла ситне стоке. Али, док се такса од 0.10 динара за државу наплаћује при преносу пасоша ситне стоке на купца без обзира на број грла, докле се при таквом преносу наплаћује за општинску касу по 0.05 динара за свако грло ситне стоке.

* * *

Г. Ј. чиновник упутио је актом од 3. септембра ове године питање овакве садржине:

Кад се по извршеној лицитацији учини предлог да се одобри та лицитација по закону о државном рачуноводству, шта треба да садржи такав предлог, па да предмет не буде враћен, — и може ли се у условима лицитације предвиђати у изузетним приликама, да лиферант или предузимач буде ослобођен дажбина по закону о таксама и закону о непосредном порезу или о томе ослобођењу може да решава само Министарски Савет?

Одговор:

У цељи што боље и јаче заштите материјалних интереса прописано је, да приликом извршених лицитација сваки предлог, који се упућује надлежном Министарству који има у смислу члана 96. закона о државном рачуноводству да одобри лицитацију или да поднесе реферат Министарском Савету о томе, мора да садржи у себи и јасно означити нарочито ове податке: 1. време када

је лицитација одржана; 2. да ли одржана лицитација одговара означеним условима приликом отварања оферата; 3. да ли су при лицитацији били присутни сви лицитанти, и да ли су пре отварања оферата, по члану 91. закона о државном рачуноводству, испитане подобности, гаранције и солидности свију оних лица, која су пуштена на лицитацију, јер није свагда најповољнија она понуда која је и најјефтинија (члан 96. закона о државном рачуноводству); 4. да ли је од стране лицитаната било каквих примедба, које су они том приликом чинили, па ако је било, онда каква је оцена тих примедба учињена од стране надлежног овлашћеног лица; и, 5. да ли је у смислу члана 100. закона о државном рачуноводству текст чланова 86., 87., 88., 89., 90., 91., 92., 93., 94., 95., 96., 97., и 98. истог закона био прикуцан на зиду у сали за лицитирање.

Министар Финансија, као позван чланом 8. закона о државном рачуноводству, да се стара о правилној и тачној примени и вршењу прописа поменутог закона, нарочито је скренуо пажњу надлежним органима државних власти да свакад при вршењу набавака за државне потребе имају нарочито у виду одредбе под Б. закона о државном рачуноводству, јер одредба члана 99. тога закона императивног је карактера, те сваку лицитацију, која не одговара прописаним условима и одредбама, потпуно анулира и сматра према томе као и да не постоји. — Како се поједина надлежства не придржавају одредаба из закона о државном рачуноводству, која говоре и упућују шта све треба обухватити и како треба поступати при уговорима и лицитацијама за разне набавке и за разне израде, као што се не придржавају ни упуштава, које је издао Министар Финансија, то се поједине лицитације уништавају или се предлог за одобрење лицитације некад враћа ради констатовања да ли су неки законски услови за важност лицитације испуњени или не. — Кад се израђују реферати, односно решења, која се подносе Министарском Савету ради одобрења одржане лицитације у смислу члана 96. закона о државном рачуноводству, треба у рефератима, односно у решењима Министарском Савету поднетим на одобрење, изложити

услове прописане за извршену лицитацију и податке напред изложене, и уз то приложити и прописане услове на увиђај. Како услови тако и решења треба да буду јасни и прецизни, те да не може бити двосмисленог тумачења.

Што се тиче поменутог ослобођења плаћања по закону о таксама и по закону о непосредном порезу, ствар није сумњива. По члану 97. закона о државном рачуноводству, лиферант или предузимач, односно приватни уговорач, сноси све државне дажбине по закону о таксама и по закону о непосредном порезу, те се ослобођење од ових државних дажбина не може уносити ни у условима за лицитацију ни у решењу Министарског Савета, јер би супротно поступање било противно закону. Законско наређење из члана 97. закона о државном рачуноводству треба увек обухватити како у условима, који се прописују за одржање какве лицитације тако и у решењу поднетом Министарском Савету на одобрење. — Какве би пак правне последице после одобрене лицитације повлачило то, што се условима или решењем приватни уговорач ослобођава овде означеног плаћања, јесте питање, које би се могло расправљати.

* * *

Суд општине маслошевачке актом № 1210 од 7. новембра ове године упутио је питање овакве садржине:

У задрузи су живели отац и пунолетни син. Син се преко Српских Новина одрекне наслеђа очевине, па за тим, на продаји целокупне очеве имаовине за дугове путем јавне лицитације, купи сво очево имање и почне кућу и имаовину водити на своје име а оца задржи да живи у кући. Пита се: треба ли за задругара сину и оца, и, у случају да син хоће неке делове свога имања да отуђи, треба ли пренос тација тврдити тек ако и за оца има довољно остатка земље (пет плуга) према § 471. грађанског судског поступка, пошто су ова лица земљоделци?

Одговор:

Задруга између оца и сина не постоји. Према томе, кад син купи на јавној лицитацији сво очево имање, па задржи оца да живи и

на даље у истој кући и на истом имању, ту не постоји задружни однос између оца и сина. Али § 471. грађанског судског поступка односи се у оваквом случају и на оца и штити га, тако, да се за дугове синовљеве не може продати онај део имаовине синовљеве, који долази као део на његовог оца, нити може да син тај део отуђи док постоји заједница живота између сина и оца. Разуме се да ово важи за земљоделце.

к.

ОДЛУКЕ ДРЖАВНОГ САВЕТА, КАСАЦИОНОГ СУДА, И ВИШИХ ВЛАСТИ

Кад су се уговарачи на писмен уговор сложили, онда све до потписа уговора исти не постоји, нити се може доказивати постојање уговора другим доказним средствима. — сведоцима, допуном ни главном заклетвом.

(Одлука опште седнице Касац. Суда од 12. септ. 1913. Бр. 2049).

Тужилац Јеврем представио је првостепеном суду: да је решењем суда општине марковачке упућен на грађанску парницу противу тужених Љубомира, Радомира и Павла, те да тим путем докаже: да има права својине на земљу зв. „Пољице“ и т. д. Поступајући по том решењу општ. суда тражио је од првост. суда да донесе пресуду: да је спорна земља његова својина и да му као такву тужени уступе у својину. На рочишту је објаснио: да је спорна земља некад била старина обеју парничних страна, па пре 10—11 година поравна се његов отац Ивко с туженима о овом спорном имању, и приликом тог поравнања спорно имање остане његовом оцу. То су поравнање учинили на лицу места, усмено и сагласили су се да оду у општински суд и да о томе напишу протокол, али то није учињено. Да је овако било молио је суд да се испитају сведоци, који су били присутни поравнању, а поред ових сведока обећао је и заклетву. Затим је изјавио да нуди туженоме главну заклетву на ту околност да није поравнање учинио онако како га је представио изјављујући да повраћену прима. Тужени нису признали тужбене наводе, а да се сведоци не могу употребити као доказно средство према вре-

дности спора, те према томе да нема места ни допуној заклетви. Главну заклетву примили су на ту околност да није учињено онако поравнање како је тужилац објаснио. Првостепени је суд пресудио био: да се тужилац Јеврем одбије од тражења изложеног у реферату пресуде као од тражења недоказаног, — наводећи ове разлоге: „Тужилачка страна нема доказе за своје наводе. Према њеном објашњењу у рочишној белешци Бр. 4667 о спорној земљи парничари су се поравнали и били сложни да о том поравнању напишу писмени уговор и признаду пред општинским судом. Па како сам тужилац признаје да тај уговор није написан, а према § 541 грађ. зак. ако су се стране сложили на писмен уговор онда се он само са потписом уговарајућих страна као закључен сматра, — то се има узети да тај уговор и не постоји и постојање његово не може се доказивати никаквим другим доказним средствима, па ни сведоцима, а ни заклетвом...“

Касац. је суд примедбама свога одељења од 8. марта 1913. г. Бр. 577 поништио ову пресуду са ових разлога: „Погрешно суд узима да се постојање уговора — поравнања — у овом случају не може доказивати сведоцима и заклетвом само по томе, што је спор тужилачка страна повела доказујући да се са туженом на поравнање сложила, те да се по § 541 грађ. зак. тај уговор само писменом може доказивати. Истина, до рочишта од 28. јануара 1912. год., управо до накнадне речи тужилачке стране на томе рочишту доказивање тужбеног тражења кретало се у томе правцу, и да није било накнадних изјава парничних страна на томе рочишту, посматрање суда из ожалбене пресуде било би правилно. Али из те накнадне речи тужилачке стране види се, да је она најзад као доказ за своје тражење понудила туженој страни главну заклетву на околност, да је спорно имање приликом поравнања припало оцу тужиоцем, и да је тужена страна заклетву примила. По томе, а и по § 13 грађ. зек., по коме воља и наредба човечија заступа закон, као и по начелу диспозиције парничара у употреби доказа из § 304 т. 3 грађ. пост., не може се узети да се постојање уговора — поравнања — не може доказивати главном за-

клетвом, те је суд погрешно одбио тужиоца од тражења, већ је у смислу §§ 281—190 гр. пост. требао да оцени, да ли има места главној заклетви па тек по тој оцени своју одлуку по овом спору донесе...“

Ну, ваљев. првостеп. суд није усвојио ове примедбе Касац. Суда, већ је дао следеће противразлоге: „Суд налази, да накнадном изјавом парничара на белешци под Бр. 4667 ни у колико није изменио стање ствари, које је до те изјаве постојало, а Касациони Суд је поништио судску пресуду што налази да је том накнадном изјавом поремећено стање ствари.“

Тужилац представља, да је спорно имање некада било заједничка својина, па да се пре 10—11 година тужиоцев отац поравнао са туженима односно једног имања, у које је улазило и спорно, и тада, приликом тог поравнања, то је спорно имање остало тужиоцевом оцу. То су поравнање учинили на лицу места усмено, пред сведоцима који су тада били општински часници, и само је требало да оду у општину и напишу протокол, али они нису општини предстали. Из тога факта тужилац заснива своје право, и тај факт хтео је сведоцима и допуном заклетвом да докаже; а накнадном изјавом казао је: да, ако суд налази да се у овом случају сведоци не могу упоредити за доказно средство, онда је понудио главну заклетву, којом би доказао да је учињено поменуто поравнање, т. ј. онакво поравнање, како је горе изложено. Суд је нашао, да према § 541 грађ. зак. поравнање, како је представљено, нема важности, јер је сматрао да је ово случај: да су се парничари на писмен уговор сложили, и онда све до његовог потписа сматра се да и не постоји. Због тога дакле, што се има сматрати да тај уговор правно не постоји, баш и кад би тај факт био доказан, то суд није ни испитивао сведоке, нити је употребио главну заклетву као доказ. Да је тужилац све ово и доказао, ипак не би имао право на тужбено тражење, а кад ни других доказа за своје тражење нема, он је пресудом одбијен...“

Касациони Суд, у општој својој седници од 12. септембра 1913. год. под бр. 2049, усвојивши ове противразлоге првост. суда, оснажио ову

пресуду првостеп. суда, а одбацио поменуће примедбе свога одељења.

1.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

ПОТЕРЕ

Илија Вјелић, пекарски момак, родом из Нове Вароши, одговара за опасну крађу али се налази у бегству.

Илија је стар 17 година, раста средњег, очију шарених, лица плавог, на себи има блузу и панталоне од црног шајка, а на глави плетену шубару.

Акт Гор. Милановачког првостепеног суда Бр. 8993.

Цветко Јовановић, из Ковиљаче, побегао је из притвора.

Цветко је стар 17 година, раста средњег, плавог, на себи има кошуљу и гуњ, а на глави шубару.

Депеша начелника среза јадранског Бр. 17736.

Павле Петковић, из Жижавице, извршио је опасну крађу, али се налази у бегству.

Павле је стар 40 година, средњег раста, сувоњав, лица богињавог, косе смеђе, бркова жутих, на себи има вунено сукнено одело.

Акт градског и среског лесковачког суда Бр. 5820.

Раденко Симић, који је осуђен са 20 година робије због убиства побегао је из затвора.

Раденко је родом из Лукове—Кравине ливаде, стар 30 година, раста средњег, лица округлог, бркова смеђих.

Депеша начелства округа топличког Бр. 6013.

ТРАЖЕ СЕ

Сава син — Илије Недељковића, из Звездана, побегао је из пољопривредне школе у Зајечару незнано куда. Он је стар 16—17 година, црномањаст, у црном сељачком оделу.

Акт начелника среза зајечарског Бр. 14920.

Миленко Милић, из Бражогрнаца отумарао је од своје куће незнано куда. Он је стар 65 година, очију црних, косе црне проседе, кад говори замуцкује, на себи има кошуљу од сељачког платна и црне сукнене чакшире, а на ногама опанке од штављене коже.

Паун син Живка Марковића, из Миличинеце, отумарао је од своје куће незнано куда. Он је стар 14 година раста средњег, очију црних, добро развијен.

Депеша начелника среза подгорског Бр. 9068.

СКРЕЋЕ СЕ ПАЖЊА

На дан 19. новембра ове године удавио се у Дунаву **Јосиф Недрић**, и до данас његов леш није пронађен. Он је стар 30 година, малог узраста, смеђе косе, обучен у одело жуте боје.

Акт редарственог поглаварства у Земуну Бр. 9144.

Непознати крадљивац обио је дућан Јакову Б. Аврамовићу, старинару оvd. и из истог украо је две касице (једну земљану а другу блехану) са 65 динара ситног новца, једне бројанице од седефа, један кратак зимски капут црни, и уложну књижицу бр. 5. Београдске окружне шгедионице на име Милије-Андре Јефтића, обућара из Београда.

Акт кварта палилулског Бр. 8978.

КРАЂА СТОКЕ

Непознати крадљивац на дан 10. ов. месеца украо је једну **кобилу** из државне штале борског рудника, длаке доратасте, без жига. Кобила је својина Ивана Пајића, из Жагубице.

Депеша начелника среза хомољског Бр. 8911.

Непознати крадљивац украо је Евгенију Димитријевићу, кравару из Београда једно **ждребе** старо 2 године, високо до 140 см., длаке доратасте, гриве и репа врлог.

Акт кварта врачарског Бр. 6881.

Непознати крадљивци украли су Пантелији Димитријевићу, из До-

браче, једнога **коња** маторог 8 година, длаке врне, високог 155 см. по челу цветастог.

Депеша начелства округа крагујевачког Бр. 14762.

Непознати крадљивци украли су Радојку Новаковићу, из Драгосињаца, две **кобиле** обе маторе по 3½ године; једна је кобила длаке доратасте, подсеченог репа, а друга је длаке доратасте, по челу цветаста.

Депеша начелника среза жичког Бр. 13096.

Непознати крадљивци украли су Радисаву Јовановићу-Јовићу из Жабара, једну **кобилу** матору година, длаке врне, у леву задњу ногу каракушљиву, са жигом „О“.

Депеша начелника среза моравског округа пожаревачког Бр. 12269.

Непознати крадљивци украли су Сави Николићу, из Д. Сипуља, једну **кобилу** матору 4 године, длаке белчасте.

Депеша начелника среза јадранског Бр. 17970.

МАНГУП СТОКА

У атару општине жарковачке ухваћена је једна мангуп **кобила** матора до 10 година, длаке мрке, висока 150 см., по челу мало цветаста, на левој сапи убодена

Акт начелника среза врачарског Бр. 12318.

У атару општине кумодрашке ухваћен је један мангуп **коњ** длаке кулашасте, по челу лисаст, са жигом „О“.

Акт начелника среза врачарског Бр. 11681.

УХВАЋЕН

Живојин Павловић, одбегли осуђеник београдског казног завода чију смо потерницу изнели у 39. броју „Полицијског Гласника“ за ову годину, ухваћен је, те је престала потреба за његовим тражењем.

Акт београдског казног завода Бр. 5245.